male läks, teist tagga otsima. Kül temmal olli kibbe kä, sest nälg ja murre närrisid temma süddant. Selle hädda sees ta ohkas mittokord Jummala pole, kes keikide toitja on, ja pallus leiwa-pallokest ennesele ja omma lastele. Üks kirrik olli tee äres, ja kirriko uks seisis lahti; sen̄na ta läks sisse ja kandis omma süddame-koormat jälle palwega Jummala ette; tulli siis kirrikust wälja, helde Loja abbi peäle lotes, ja läks eddasi. Näüd juhtus, et üks Postwanker temmast möda aias, ja et selle peält üks kimp mahhakukkus, mis kange söido ja pörrumissega olli werema läinud. En̄ne kui se waene Handwerkel kimbo jure sai, olli Postwanker jo ni kaugele eddasi joudnud, et temma heäl ei kan̄nud ennam nende liggi, kes wankre peäl, ja sepärrast ta ei woinudke neile sest, mis mahhakukkunud, teädust anda. Ta wottis kimpo ülles, mis wägga raske olli; waewalt ta sutis sedda tee peäli körwale wia, ja nüüd

temma

temma näggi, et seäl sees monned rahha-kottid ollid. Pole warra ta panni Ma alla mahha, pole ta kandis koio, tulli siis taggasi, ja wiis teise pole ka ärra. Pärrast ta wiis keik Kohtowannematte kätte, ja räkis nende ees ülles, kuida se temma kätte olli juhtunud. Rahha pandi Rae-kotta seisma, kun̄ni monne päwa pärrast Awisi-kirjas luggeda olli, et ühhe reisia kaupmehhe käest kaksteistkümmend sadda wannataalrit tee peäl ärrakaddunud, ja et selle rahha-leidjale, kes sedda teise kätte piddi saatma, sadda wannataalrit melehaks tootati. Kohtowannemad juhhatasid kaupmeest se ausa waese innimesse jure, kedda Jummala ön olli saatnud se da warra leidma. Kaupmees wottis omma rahha wasto ja kui ärraloeti, olli keik tais, ja olnud tingagi waia. Wist olli se waene Handwerkel aus ja selge mees. Ei olnud temmal middagi kukrus, kui ta ni sure hulga rahha leidis; temma isse ja temma lapsed ol-

lid

Eesti-Ma-Rahwa Kalender 1803, lk. 20